

‘ Soms voelt het publiek als een warm bad

Evgenia Brendes, actrice

Of ik op een wolk leef door de prijs voor beste theateractrice? Laten we zeggen dat het een grote én zeer aangename verrassing was. Die prijs wordt toegekend door de Vlaamse acteursgilde - collega's dus - en dat betekent wel wat. Ik was ook erg blij omdat het voor de voorstelling *Dounia B* was (een coproductie van Het paleis en MartHa!tentatief, red.). Ik speelde voor het eerst een kindervoorstelling, een monoloog bovendien. En het stuk is deels autobiografisch: het gaat over een meisje dat nog maar een paar jaar in België woont en onder meer worstelt met de Nederlandse taal. Regisseur Bart Van Nuffelen had me lang van tevoren gevraagd en heeft een aantal anekdotes uit mijn eigen leven in het stuk verwerkt. Dus eigenlijk is het een heel persoonlijk project geworden, en dan doet zo'n erkenning des te meer deugd.

Ik was elf toen we van Kazachstan in Antwerpen zijn terechtgekomen, en de eerste jaren waren behoorlijk lastig, ja. Vooral op sociaal vlak. Ik was een verlegen kind en voelde me vaak anders, onder meer omdat je de taal nog niet beheerst. Ik werd ook geregeld gepest door mijn gebrekkig Nederlands, én ik schaamde mij enorm als mijn ouders Russisch tegen mij spraken. Die schaamte, dat kan ik nu nog nauwelijks bevatten (*lacht*). Maar je wil er gewoon bij horen en er zijn zoveel obstakels in het begin. Ik moest me ook met administratieve zaken bezighouden, of vertalen voor mijn ouders. Dat zijn best ongewone ervaringen voor een kind.

Theater is altijd een lichtpunt geweest, al van kleins af aan. Mijn ouders namen me als kleuter al mee naar toneelvoorstellingen in Kazachstan. Zelfs op vierjarige leeftijd kon ik genieten van een stuk als *Hamlet* (*lacht*). Waarschijnlijk begreep ik de meeste dingen niet, maar op een intuïtief niveau kwam het wel binnen. Ik was betoverd, heel benieuwd ook naar wat er allemaal achter de schermen gebeurde, naar hoe het verder ging met de personages enzovoort.

Maar de keuze voor een carrière als actrice was niet evident. Ik was eerst begonnen aan farmacie aan de universiteit in Leuven, deels voor mijn ouders, maar tijdens mijn studententijd stond ik meer te repeteren dan dat ik in de aula zat. De drang om te spelen was te sterk. Ik heb ingangsexamen gedaan aan het Conservatorium Antwerpen, en intussen zijn mijn ouders helemaal bijgedraaid (*lacht*).

Momenteel gaat het hard, ja. Ik ben net terug van twee maanden op reis omdat ik even afstand moest nemen. Het voorbije seizoen heb ik ook mijn debuut gemaakt op televisie, in de serie *Over water*. Superinteressant, maar ook confronterend. Want het is toch een heel andere vorm van acteren dan op scène. Technischer misschien. Theater blijft mijn grote passie. Daar moet je echt het moment pakken. Door het contact met de toeschouwers is elke avond anders. Soms voelt het publiek als een warm bad, op andere momenten is het afstandelijk of zelfs intimiderend. Zoals bij een schoolvoorstelling van *Dounia B*, waar een bende balorige veertienjarige jongens vlak voor mijn neus kwamen zitten om me uit te dagen. Maar net door me kwetsbaar op te stellen gingen zij geleidelijk ook 'ontdooien'... Goh, er zijn zoveel redenen waarom ik van acteren hou. Op dit moment vind ik het leven zelf zo verwarrend dat ik blij ben dat ik mij in een rol kan vastbijten, omdat me dat een soort veiligheid biedt. Omdat ik daarin altijd mezelf terugvind. Begrijp je?

Een jaar woon ik nog maar in Brussel, maar het voelt al heel goed. Het ongeregelde van deze stad vind ik ronduit bevrijdend. De verscheidenheid in mensen ook, iedereen heeft hier zijn eigen stijl... dat is zo verfrissend. Antwerpen werd me te benauwend.

Een favoriet plekje? Ken je de boekenwinkel Piolalibri in Schaarbeek? Iedereen praat er Italiaans, er zijn enkel Italiaanse boeken en ze hebben er geweldige koffie. Zoiets kan toch alleen maar in Brussel! — PATRICK JORDENS

Evgenia Brendes (30)

is geboren in Kazachstan en woont sinds haar elfde in België. Ze volgde een acteeropleiding aan het Conservatorium Antwerpen, en maakte afgelopen seizoen haar televisiedebuut in de serie 'Over water'. Onlangs ontving ze de prijs voor beste theateractrice. Een jaar geleden verhuisde ze van Antwerpen naar Brussel.

BRUZZ | LOS VAN DE TIJD